

РЕШЕНИЕ

№ 2017

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **855** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 29.10.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав, постановено по НАХД № 16047/2020г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-596/30.10.2020г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на [фирма] /А1/ е наложена на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл.290, ал.3 КЗ.

С доводи за неправилно приложение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание жалбоподателят [фирма] моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди, че подаденото от потребителя Ч. искане е неясно като същият към 25.02.2020г. не е имал качеството на страна по застрахователен договор, сключен чрез А1, тъй като още на 21.01.2020г. е прекратил сключения договор за застраховка „Моят телефон“, поради което оставало неясно защо е наложено наказание на дружеството. Посочените обстоятелства не били обсъдени от решаващия съд. При условията на евентуалност

моли да бъде приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба се поддържа чрез юр.Х..

Ответникът по оспорването чрез юр.Г., моли обжалваното решение да бъде оставено в сила по съображения в писмени бележки, които представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 13.07.2020г. КФН била сезирана с жалба от потребителя Г. С. Ч. за това, че е сключил договор с касатора, при което бил принуден да сключи застрахователен договор, за който трябва да плаща ежемесечно по 2,99 лева. Потребителят се оплакал, че взел решение да прекрати договора, но вместо касаторът да преустанови удържането на сумата от 2,99 лева ежемесечно, му удържал сумата в размер на 29 лева.

При извършената по повод постъпилата жалба проверка, от КФН били изискани документи и доказателства от [фирма]. Въз основа на представените доказателства контролните органи приели за установено, че касаторът е извършил нарушение на чл.290, ал.3 КЗ, тъй като не е препратил в тридневен срок получената при него жалба вх.№ 66А67/25.02.2020г. от ползвателя на застрахователни услуги Г. С. Ч.. Според становището на застрахователния агент, обективизирано в писмо вх.№ 91-02-740/27.08.2020г. жалбата не била препратена нито на „Л. АГ Лайфстайл И. С.“ - дружество, което обработва и разглежда претенции от името на застрахователя „А. I. PCC L.“, нито на застрахователя.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновал извод за законосъобразност на НП.

Решението е правилно.

В хода на съдебното производство е установено по безспорен начин, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си като застрахователен агент в тридневен срок от получаване на жалба на ползвател на застрахователни услуги на 25.02.2020г. да я препрати в тридневен срок на застрахователя, респ. на лицето, което обработва от негово име постъпилите жалби, каквото е изискването на чл.290, ал.3 КЗ. Съгласно посочената разпоредба, когато застрахователен агент или посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, е получил жалба от ползвател на застрахователни услуги, той е длъжен да я препрати на застрахователя, от името на който извършва посредничество, в тридневен срок от получаването ѝ. В случая този срок е изтекъл на 28.02.2020г., петък, присъствен ден. Съответно като не е изпълнил вмененото му задължение застрахователният агент е извършил нарушението на 29.02.2020г. Предвид посоченото правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството по чл.644, ал.1, т.2 КЗ.

Неоснователно намира съдът възражението на касатора, че е бил сезиран с искане от потребителя с неясно съдържание. За същността на дадено волеизявление се съди не

от неговото наименование, а от неговото съдържание. В конкретния случай депозираното при дружеството искане касае именно изпълнението на договора за застраховка и макар да не е наименовано изрично жалба, по същество има характера на такава. Застрахователният агент без особени усилия е могъл да направи правилен извод, че е бил сезиран с жалба, още повече предвид задължението му по чл.290, ал.3 КЗ.

Съдът приема, че извършеното от дружеството касатор административно нарушение не представлява маловажен случай, който да налага приложението на чл.28 ЗАНН. По делото не е установено наличието на факти, от които да следва, че извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. За такива не могат да бъдат възприети изпратените до потребителя указания, доколкото нямат отношение към изпълнението на задължението по чл.290, ал.3 КЗ.

Неоснователно намира съдът и оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание. Съгласно приложимата санкционна разпоредба на чл.644, ал.1, т.2 КЗ минималният размер на имуществената санкция е 1000 лева, а максималният – 20 000 лева. В случая АНО е наложил санкцията в минималния предвиден от закона размер, поради което не съществува възможност за намаляването ѝ.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. То следва да бъде определено на 100 лева, на основание чл.27е НЗПП.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.10.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав, постановено по НАХД № 16047/2020г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.